

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222010848
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7222010848.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júla 2023, v trestnej veci obžalovanej A. B., pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods.1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 25.1.2023, sp. zn. 5T/36/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovanú A. B. s už odsúdeným C. D. za vinných z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 171 ods.1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že

v E. na ulici F. XX v čase o 02.20 hod. dňa 15.07.2021 neoprávnene prechovávali pre vlastnú potrebu v rozpore s ustanovením § 4 zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov jeden plastový sáčok s bielou kryštalickou látkou s hmotnosťou 0,1 g (100 mg) s obsahom metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 35,6% hmotnostných, obsahujúce 36 mg absolútneho metamfetamínu a jeden plastový sáčok s bielou kryštalickou látkou s hmotnosťou 0,162 g (162 mg) s obsahom metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 52,1% hmotnostných, obsahujúce 84 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje dve obvykle jednorazové dávky drogy schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to okresný súd uložil obžalovanej A. B. podľa § 171 ods. 1, § 42 ods. 1, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú zaradil pre účely výkonu trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o trestoch trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T/111/2021 zo dňa 14.09.2021, právoplatného toho istého dňa, ktorým bol obžalovanej za prečin podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý vykonala v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia dňa 12.03.2022 a trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/36/2021 zo dňa 20.09.2022, právoplatného dňa 03.11.2022, ktorým bol obžalovanej za prečin podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, v spojení s výrokom o treste

trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. OT/107/2021 zo dňa 08.09.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanej ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásila odvolanie obžalovaná A. B., ktoré odôvodnila prostredníctvom svojej obhajkyne tak, že v predmetnej trestnej veci považuje za jednoznačne preukázanú skutočnosť, že v čase spáchania skutku mal jeden plastový sáčok s bielou kryštalickou látkou u seba v držbe výlučne obžalovaný (teraz už odsúdený) C. D.. Ona bola oznamovateľom spáchania trestného činu príslušníkom hliadky PZ na danom mieste a učinila tak dobrovoľne, na základe svojho vlastného rozhodnutia. Skutočnosť, že predmetné psychotropné a omamné látky patrili výlučne obžalovanému C. D. potvrdzuje aj jeho následné správanie po oznámení o spáchaní trestného činu, kedy sa pokúsil o útek pred príslušníkmi hliadky PZ. Dala do pozornosti výpoveď svedka G. E., ktorý vo svojej výpovedi dňa 2.11.2022, na otázku obhajoby, či sa mu osoby obžalovaných javili pod vplyvom nejakých návykových látok uviedol, že hlavne pán sa javil pod vplyvom, keďže neustále rozprával, rozprával, nezastavil sa. Uviedla, že s obžalovaným tvorili pár ako druh a družka približne po dobu 3 rokov. Počas tohto obdobia sa obžalovaný dopúšťal opakovane fyzického a psychického násillia na nej, čo bolo preukázané niekoľkými súdnymi konaniami, napr. OT/19/2020 na OS Košice I. Z lekárskej správy zo dňa 21.5.2021, t. j. 2 mesiace pred spáchaním skutku vyplýva, že obžalovaný ju fyzicky napadol a spôsobil jej poranenie hlavy. Je síce pravdou, že vypovedala dňa 16.3.2022 v tom zmysle, že práve ona odovzdala asi 2 vrecúška s bielou kryštalickou látkou priateľovi C. D., avšak práve táto jej výpoveď nemôže slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní, ide o absolútne nepoužitý dôkaz v trestnom konaní, nakoľko vypovedala týmto spôsobom pod nátlakom obžalovaného D. v obave o svoj život a zdravie. Je toho názoru, že súd nesprávne vyhodnocuje svedeckú výpoveď svedkyne B. C. - H. uskutočnenú na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.1.2023. Túto jednoznačne považuje za nepravdivú a tendenčnú. Z tejto výpovede jednoznačne vyplynulo, že svedkyňa je v kontakte s obžalovaným C. D. a niekoľkokrát spolu preberali predmetnú trestnú vec. Záverom dala do pozornosti výpoveď svedkyne B. C. - H., z ktorej je badať skutočnosť, že svedkyňa má ťažké srdce na ňu a zjavne inklinuje k obžalovanému C. D., pričom snahou svedkyne je čo najviac očierniť jej osobu a vyzdvihnúť povahové črty obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené návrha, aby nadriadený súd podľa § 321 ods.1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.3 Tr. por., v spojitosti s § 285 písm. c) Tr. por. ju oslobodil spod obžaloby.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné. Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Rozsudok vo vzťahu k C. D. nadobudol právoplatnosť dňa 10.2.2023.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali.

Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd veľmi podrobne vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku, s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Krajský súd preto nezistil žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by mohol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný (teraz už odsúdený) C. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že drogy mu dala spoluobžalovaná A. B., s ktorou v tom čase tvorili pár. Keď sa v tú noc stretli na Námestí osloboditeľov v Košiciach, spoluobžalovaná mu povedala, že sa bojí mať drogy u seba a opýtala sa ho, či ich môže schovať u neho. Nepovedala mu odkiaľ tie dve dávky pervitínu mala a s jeho súhlasom mu to dala pod šiltovku. O počte dávok drogy sa však dozvedel až z posudku, ktorý bol zabezpečený v prípravnom konaní. Počas trvania ich vzťahu síce drogy neužíval, ale v minulosti, ešte keď pracoval, si kupoval a fajčil „trávu“. Z D. I. šli spoločne po ulici B., potom po ulici E. smerom k Malej stanici na čerpaciu stanicu Shell, kde si chceli kúpiť cigarety. Cestou mali výmenu názorov, spoluobžalovaná postupne zvyšovala hlas a neprestávala, aj keď ju na to upozornil, že niekto privolá hliadku. Tak sa aj stalo, keď asi po desiatich minútach pri nich zastavila hliadka, legitimovala ich s tým, že bolo prijaté oznámenie, že nejaká žena vonku kričí. Namiesto toho aby sa k uvedenému vyjadrila, obžalovaná hliadke uviedla, že pod šiltovkou má skryté drogy. Následne ho hliadka vyzvala, aby si dal dole šiltovku. Nerešpektoval to, uvedomoval si, že to nebude dobré, že bude problém a z miesta sa snažil ujsť. Chytili ho a spútali. Na miesto prišla ďalšia hliadka, ktorá ho prevzala. Predmetné drogy teda neboli jeho, boli spoluobžalovanej, on ich len mal na jej žiadosť pri sebe. Pravdou síce je, že ani spoluobžalovanú nevidel drogy užívať, ale vie o tom, že ich brala. Obžalovaná bola väčšinou pod vplyvom alkoholu a od nej vedel, že jej zákazníci ju ponúkali drogami, ktoré aj užila.

So spoluobžalovanou tvorili pár asi štyri roky. Prvé tri mesiace bývali u jeho brata v 1,5-izbovom byte na ul. B. A. E.. B. pracovala v C. D. J. na Hlavnej ulici v E., kde dostali ponuku od jej šéfky, aby tam spoločne bývali. Prijali to, avšak kvôli zhoršujúcemu sa vzťahu nakoniec odišiel späť k bratovi a odtiaľ ku kamarátovi do Kavečian. Spoluobžalovaná je totižto psychicky labilná, fyzicky ho atakovala, nedovolila mu zamestnať sa, pretože chcela, aby bol vždy pri nej, dokonca ho zamkla na izbe a nepustila von. Aby ho udržala pod dohľadom podala na neho trestné oznámenie pre fyzické napadnutie a vyhrážanie smrťou, v tejto veci však nebol odsúdený. Aj keď sa mu spoluobžalovaná opakovane vyhrážala a napádala ho, nikdy na ňu nepodal trestné oznámenie. Niekoľkokrát sa mu vyhrážala, že si niečo vymyslí, aby skončil vo väzení, tvrdila, že keď ho nebude mať ona, tak ho nebude mať nikto. Za celý čas ich vzťahu jej dal jednu jedinou facku v deň keď ho na uzamknutej izbe fyzicky atakovala päť hodín. Prácu spoločničky robila rada. On to nenávidel, ale toleroval. Je pravdou, že slušne zarábala a živila ho, lebo nechcela, aby sa zamestnal. Väčšina peňazí, ktoré zarobila však skončili v herniach a kasínach, ktoré spoločne navštevovali takmer každý deň. Spoluobžalovaná sama rozhodovala ako naloží s jej peniazmi. Jedinou osobou, ktorá vedela o ich súkromí bola šéfka spoluobžalovanej, pretože žili svoj vzťah uzavreto.

Obžalovaná A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutku obžaloby. Vypovedala, že v prípravnom konaní sa síce priznala, že pervitín, ktorý kúpila od neznámych osôb, skryla v šiltovke D., pretože sa bála, že by mohol byť u nej nájdený, avšak priznala sa lebo obžalovaný sa jej vyhrážal a ubližoval jej. V inkriminovanú noc šli spoločne na čerpaciu stanicu za účelom kúpy cigariet. Cestou sa začali hádať. Nieкто na nich zavola policajtov pre rušenie nočného kludu a mestským policajtom, ktorí k nim prišli v návale zlosti povedala, že obžalovaný (teraz už odsúdený) má u seba drogy. Predtým jej totižto sám ukázal drogy v šiltovke. Začal byť agresívny, snažil sa ujsť, ale chytili ho a spacifikovali, spútali ho až do príchodu štátnej polície. Vykrúcal sa, že to nie sú jeho, ale jej drogy, že je klamárka, zo šiltovky si ich ukryl do vrečka, ale keď ho policajti vyzvali, aby vybral veci z vrečka, vypadli mu. Spoluobžalovaný mal pri sebe drogy často, pretože ich jednak konzumoval a jednak predával. Nie raz ju nútil, aby drogy kúpila, vyhrážal sa jej, že ak tak neurobí zabije ju. Nútil ju aj k užívaniu drog, takisto pod vyhrážkou zabitia. Aj v danom prípade bolo preukázané, že spoluobžalovaný mal pervitín v krvi aj pod nechtami, kým ona vyšla z testovania čistá. Pod jeho nátlakom bola po celý čas ich vzťahu, teda celé tri roky. Voči nej sa správal agresívne, v jednom prípade sa po fyzickom útoku podrobila lekárskemu ošetrovaniu. Predával ju ako spoločničku v bare a z peňazí, ktoré zarobila kupoval drogy. Spočiatku s tým nesúhlasila, bála sa ho a pristúpila na to, že on bude mať čo chce a ju nebude fyzicky týrať. Spoločničku robila v podniku, v ktorom istý čas aj spoločne bývali asi dva a pol roka. V dôsledku fyzického týrania má poškodený krčný stavec a chrbticu, pri jednej hádke ju totižto sotil do kovového stolíka. Bil ju aj na ulici, často mala krvné podliatiny. Bála sa, že keď s ním skončí urobí jej zo života peklo. Ohľadom drog ju inštruoval kde a za kým má ísť. Nejaký chlapec jej dal drogy, ona zaplatila z peňazí, ktoré zarobila.

Nevie z akého dôvodu v prípravnom konaní uvádzala, že v čase skutku mala požitý alkohol, keďže je alkoholovou abstinentkou. Vypovedala pod nátlakom a priznala sa pretože sa bála o svoj život, bála sa, že keď sa neprizná tak ju zabije. Po skutku byvala u svojich rodičov, avšak on ju naďalej obťažoval, telefonoval jej, prišiel za ňou s tým, že keď sa neprizná tak jej ublíži. Aj keď v minulosti kupovala pre neho drogy, ktoré mu odovzdávala, v inkriminovaný deň mu nedala žiadne drogy, mal ich pri sebe už keď sa stretli pri AuParku.

Svedok G. E. - mestský policajt, na hlavnom pojednávaní objasnil, že bol vo výkone dvanásťhodinovej služby, keď mu jeho manželka napísala sms-správu, že na E. ulici, kde bývali, sa niekto pod bránou nahlas háda. S kolegom šli uvedené preveriť, na mieste sa však nikto nenachádzal. Skupina ľudí na K. ulici im povedala, že videli dve osoby, ktoré smerovali k čerpacej stanici Shell. Pred touto skutočne spozorovali dve osoby, ktoré sa hádali, naťahovali sa. Šli k nim a upozornili na to, že je noc a rušia nočný klud. Hádka medzi nimi však pokračovala aj za ich prítomnosti, keď im naraz slečna povedala, že mladý muž má pri sebe v šiltovke drogy, druh ani množstvo nešpecifikovala. Muž odmietol dobrovoľne im šiltovku ukázať a medzitým ako cez ich operačného privolával hliadku PZ, zložil si šiltovku z hlavy, niečo z nej vybral a preložil to do vrečka. Ako čakali na hliadku PZ chcel si ísť kúpiť cigarety, čo mu neumožnili. Rozbehol sa, ale po niekoľkých metroch ho s kolegom chytili a naložili mu putá. Z vrečka mu vypadli nejaké veci, aj tri sáčky, jeden bol prázdny a v dvoch bola biela látka. Obidve osoby boli zjavne pod vplyvom nejakých návykových látok. Obžalovaný (teraz už odsúdený) neustále rozprával, nedokázali ho zastaviť. Obžalovaná im hovorila, že nechcela brať drogy, ale že on ju na to zlákal, že práve mala byť v práci, ale kvôli nemu nešla. Obžalovaný chcel síce celý čas z miesta odísť, avšak agresívny nebol. Obžalovaná pôsobila preľaknuto, mal dojem, že sa zľakla z príchodu hliadky. Keď bol obžalovaný spútaný na zemi tvrdil, že drogy patria obžalovanej, čo však ona popierala.

Svedok L. M. - druhý člen hliadky mestskej polície vypovedal zhodne ako svedok G. E.. Najmä potvrdil, že počas ich zásahu dvojica vystrájala, kričali, navzájom si nadávali, zvlášť bolo počuť ženu. Keď im na výzvu predložili doklady totožnosti, obžalovaná začala obviňovať obžalovaného, že jej ukradol všetky peniaze, ktoré v ten večer zarobila v nejakom podniku, a že jej zobral aj drogy, ktoré za jej peniaze nakúpili a ukryl si ich v čiapke. Obžalovaný chcel neustále z miesta zákroku odísť, situácia sa vyhrocovala, preto bola privolaná ďalšia hliadka. Manipuláciou obžalovaný niečo vybral z čiapky a dal si to do vrečka. Donucovacie prostriedky boli voči nemu použité, pretože sa rozbehol a chcel z miesta ujsť. Obžalovaní boli určite pod vplyvom alkoholu aj iných látok, prípadne len pod vplyvom alkoholu. Obžalovaná bola hysterická, nevedeli ju umlčať. Obviňovala obžalovaného, že jej zobral peniaze aj drogy.

Svedkyňa B. C. H. vypovedala, že asi dva týždne po otvorení C. D. J. na N. XX A. E., prišla k nej z iného nočného klubu A. B., ktorú v klube aj ubytovala. Pracovala u nej asi dva a pol roka, kým ju nevzali do väzby, resp. po väzbe prišla ešte na jeden mesiac. Obžalovanú charakterizovala ako psychicky labilnú, narušenú osobu, schizofreničku, klamátku, zlodejku, gamblerku a feťáčku. Aj v jej nočnom klube ukradla veľa vecí a zákazníkom predávala ňou vyrobené „piko“. Obžalovanú navštevovalo v podniku veľa ľudí, ktorí sa zaoberali výrobou a predajom omamných látok. Nedokázala tomu zabrániť, nebolo možné to odsledovať. Stalo sa, že keď obžalovaná opustila svoju izbu, prezrela si ju a našla tam sáčky s bielou kryštalickou látkou. Obžalovanú trpela, pretože ju ľutovala. Minimálne pätnásťkrát ju ale z podniku vyhodila, na druhý deň sa však obžalovaná vrátila s plačom, nemala kam ísť, mama ju doma odmietala. V začiatkoch sa obžalovaná zoznámila s C. D. a poprosila ju, či by s ňou mohol v klube bývať. Súhlasila. Nasledovali cirkusy, rozbili a zdevastovali jej tri izby. Obžalovaná totižto mala psychické výpadky, kedy rozbíjala všetko čo mala po ruke. D. zamkynala do izby, bila ho, trepala. Na vlastné oči videla ako jej D. v noci doniesol cigarety, načo mu z ničoho nič dala facku. Chcela, aby jej zohnal piko, resp. iné látky, ktoré údajne potrebovala na utíšenie bolesti kĺbov. Nebola svedkom toho, aby bol D. napadol B., on sa len bránil. Situácie však často nezvládal, s plačom chodil za ňou pre radu čo má robiť, tvrdil, že obžalovanú má rád. Pokiaľ obžalovanú udrel, určite sa len bránil. Aj na kamerách bolo zaznamenané ako ho obžalovaná viackrát napadla, zbila. Bolo zaznamenané ako sa správala keď bola nafetovaná. Obžalovaná si sama ubližovala. Buchla si hlavu o stenu a povedala, že D. ju napadol a zbil. Raz večer prišla za ňou a ukázala jej ruku, že ju zbil D., že ju zhodil zo schodov, pričom obžalovaný v ten deň v podniku nebol, bol mimo Košíc. Obžalovaná neustále klamala. Aj počas pracovného pomeru sa predávala na stanici s cigánkami. Obžalovaný ju veľakrát prosil, aby pre ňu šla. Raz ju zobrala aj od F.. Určite nie je pravda, že obžalovanú D. týral. To obžalovaná týrala celé svoje okolie, je to chodiaci psychopata a nevyspytateľná klamáčka. Nie je pravdou, že by bol D. nútil B. brať, či kupovať drogy.

Naopak, ona žiadala jeho, aby jej drogy kupoval. Keď jej kontrolovala telefón, videla že si písala s feťákmi ohľadom nákupu drog. Nie je pravdou, že D. predával B. ako spoločníčku v bare. Obžalovaná nedovolila D., aby si našiel prácu, resp. nastúpil do práce. Pamätá sa ako jej D. povedal, že nasledujúci deň má konečne nastúpiť na nejaké stavebné práce. Obžalovaná ho však zamkla v izbe a zobrala mu kľúče a telefón, aby nemohol odísť. Vyjadrovala sa, že on nemusí chodiť do práce, lebo ona zarobí dosť peňazí. Obžalovaná v jednom kuse D. kontrolovala. D. jej v podniku pomáhal s upratovaním, prerábkami, maľovaním, je veľmi zručný a šikovný. Keď obžalovaná mala piko, dávala ho skryť D., pretože vraj bola v podmienke, a keby u nej našli drogy išla by do väzby.

Zo záverov znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2021/1747 zo dňa 14.09.2021 vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v odbore Prírodovedného skúmania a Kriminalistickej identifikácie je zrejmé, že na biologických stopách č. 2 a č. 4, zaistených steroch z priesvitných plastových sáčkov s neznámou kryštalickou látkou, nebola zistená prítomnosť krvi ani iných viditeľných biologických stôp, analýzou DNA stop č. 2 a č. 4 nebol zistený interpretovateľný profil, stopy teda neboli k ďalšiemu skúmaniu použiteľné. Vzhľadom na uvedené nebolo možné vykonať porovnanie zaistenej biologickej stopy č. 2 a č. 4 s biologickým bukálnym výterom osoby C. D..

Znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2021/8919 vypracovaný dňa 31.08.2021 Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ v odbore Prírodovedného skúmania a Kriminalistických analýz uzatvára, že plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce kryštalický materiál bielej farby, bez viditeľných prímiesí, s hmotnosťou 100 mg - stopa č. 1 obsahovalo 100 mg metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 35,6% hmotnostných, obsahujúce teda 36 mg absolútneho metamfetamínu, sa považuje za jeden až štyri bežné jednotlivé dávky drogy.

Plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce kryštalický materiál bielej farby, bez viditeľných prímiesí, s hmotnosťou 162 mg - stopa č. 3 obsahovalo 162 mg metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 52,1% hmotnostných, obsahujúce 84 mg absolútneho metamfetamínu, čo sú dve až osem bežné jednotlivé dávky drogy.

Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Zo záverov znaleckého posudku č. 72/2022 vypracovaného dňa 21.03.2022 C. E. O., znalkyňou z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vyplýva, že u obžalovanej A. B. nebola zistená závislosť od alkoholu. Bola však zistená závislosť od pervitínu, ktorého konzum za posledné cca tri roky menovaná priznala s tým, že preferuje konzum šnupaním. Závislosť od iných psychoaktívnych látok u obžalovanej zistená nebola. Vzhľadom na závislosť od pervitínu je z medicínskeho hľadiska indikované ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaná chápe zmysle trestného konania. Patická opitnosť zistená nebola.

S poukazom na vyššie uvedené možno teda konštatovať, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré v rámci dokazovania prichádzali do úvahy, tieto náležite v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, a dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru o vine obžalovanej A. B. zo spáchania žalovaného trestného činu.

Zistenému skutkovému stavu správne zodpovedá potom aj právna kvalifikácia. Je totiž nepochybné, že obžalovaná sa dopustila prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 171 ods.1 Tr. zák., pretože spoločným konaním neoprávnene prechovávala inú psychotropnú látku pre vlastnú potrebu.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri rozhodovaní o uloženom treste. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, patrí aj osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho

prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatela.

V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne prvostupňový súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovanej a jej pomery, možnosť jej nápravy, ale aj na to, akou mierou konanie obžalovanej prispelo k spáchaniu trestného činu. Správne konštatoval u obžalovanej jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., a teda, že už bola za trestný čin v minulosti odsúdená. Poľahčujúcu okolnosť u obžalovanej nezistil a za použitia ustanovenia § 38 ods.4 Tr. zák. správne zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čím sa trestná sadzba trestu odňatia slobody upravila na 12 mesiacov až 3 roky a uložil obžalovanej trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Rovnako nepochybil prvostupňový súd, keď obžalovanej uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Trestného zákona), nakoľko prečin z ktorého ju uznal za vinnú spáchala skôr, ako jej bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Košice I, ktorým bola odsúdená za inú trestnú činnosť sp. zn. OT 111/2021 a 5T 36/2021.

Správny a zákonný je aj výrok, ktorým obžalovanú pre výkon trestu podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rovnako nepochybil prvostupňový súd, keď obžalovanej uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, a to s poukazom na závery znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou C. E. O..

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistil, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd v zmysle § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.